

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U POŽEGI
Sv. Florijana 2, Požega

Poslovni broj: P-202/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Požegi, po sucu ovoga suda Ilki Leko, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Daria Jagodić, OIB 45041459602, Frkljevic 61, Pleternica, koga zastupa OD Hećimović i partneri d.o.o. iz Slavonskog Broda, protiv tuženika LD za uzgoj, zaštitu i lov divljači "Dilj" Buk, OIB 79873046098, Buk 61, koga zastupa punomoćnik Bruno Damjanac, odvjetnik iz Požege, radi poništenja odluke o isključenju, nakon glavne rasprave održane 15. rujna 2026. u nazočnosti punomoćnice tužitelja Ane Čulo, odvjetnice OD Hećimović i partneri d.o.o. iz Slavonskog Broda i punomoćnika tuženika Brune Damjanac, odvjetnika iz Požege i presude objavljene 18. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužitelj s tužbom i tužbenim zahtjevom koji glasi:
Poništava se Odluka o prestanku članstva skupštine društava za uzgoj, zaštitu i lov divljači "Dilj" Buk, broj: 018-8-1-2026 od 8. svibnja 2026.

II Nalaže se tužitelju Dariu Jagodić, OIB 45041459602, da tuženiku Lovačko društvo za uzgoj, zaštitu i lov divljači "Dilj" Buk OIB 79873046098 naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 500,00 eur u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj Dario Jagodić podnio je tužbu protiv tuženika Lovačkog društva "Dilj", Buk radi poništenja odluke o isključenju. U tužbi navodi da je odlukom o prestanku članstva Skupštine Društva za uzgoj, zaštitu i lov divljači „DILJ“ Buk od dana 8. svibnja 2026.g., tužitelju je prestalo članstvo u navedenom lovačkom društvu s danom 25. travnja 2026. godine. Po primitku predmetne odluke tužitelj se dopisom od dana 25. svibnja 2026.g. obratio Skupštini Društva, kojim dopisom je ukazao na uočene nepravilnosti i povrede Statuta te predložio da se Odluka o isključenju stavi izvan snage. Međutim tuženik se po navedenom dopisu tužitelja nije očitovao. Tužitelj ističe da su na opisani način povrijeđene odredbe Statuta lovačkog društva o načinu obveznog provođenja stegovnog

postupka, nadležnosti Izvršnog odbora kao i ovlasti same Skupštine društva, te odredbe o donošenju odluka i dostavi. Odredbom članka 15. Statuta propisano je da članstvo u Lovačkom društvu prestaje mjerom isključenja u Stegovnom postupku temeljem izrečene odluke sukladno stegovnim pravilima, što u konkretnom predmetu nije učinjeno. Nadalje, člankom 20. točke 4. propisano je da Skupština Lovačkog društva odlučuje o žalbama prestanka članstva u Društvu i odlukama Stegovnog vijeća u konačnom postupku. Također, člankom 29. točke 5. propisano je da Izvršni odbor odlučuje o prestanku članstva u Društvu u prvom stupnju, na koji način je Skupština preuzela ovlasti koje joj po Statutu ne pripadaju u prvoj fazi postupka. Člankom 37. Statuta propisano je da prvostupanjsku odluku donosi Stegovno vijeće na koju je dozvoljen prigovor Izvršnom odboru, a član nezadovoljan odlukom Izvršnog odbora može u pisanom obliku u roku od 15 dana od primitka odluke uložiti prigovor Skupštini, odnosno predmetnim člankom je propisana stroga hijerarhija postupanja i zaštite prava člana društva. Uzevši u obzir sve navedeno postupak isključenja tužitelja iz društva je proveden nezakonito i odluka donesena s ciljem onemogućavanja učinkovite pravne zaštite. Slijedom navedenog tužitelj predlaže sudu po provedenom dokaznom postupku donese presudu kojom se poništava odluka o prestanku članstva Skupštine Društva za uzgoj, zaštitu i lov divljači " Dilj" Buk broj: 018-8-1-2026 od 8. svibnja 2026. i nalaže tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka.

2. Tuženik Lovačko društvo "Dilj", Buk u odgovoru na tužbu naveo da tuženik osporava pravnu i činjeničnu osnovu tužbenog zahtjeva u cijelosti Lovačko društvo organizirano u rad s pravnom osobnošću, dužno je svoje djelovanje prilagoditi prisilnim odredbama Zakona o udrugama (NN 74/14 - 151/22, u nastavku: ZU). Prema članku 16. st. 3. ZU-a skupština je najviše tijelo udruge i samim time može donositi sve odluke. Svaka udruga osnovana sukladno odredbama ZU-a i upisana u registar udruga, dužna je u svom djelovanju poštivati načelo demokratskog ustroja, odnosno djelovati na načelima demokratskog zastupanja i demokratskog načina očitovanja volje članova. S obzirom da se upravljanje udrugom i tijelima udruge obavlja neposredno putem članova udruge, tužbeni zahtjev je u cijelosti neosnovan. Naime, dana 25. travnja 2026. održana je skupština društva na koju je pristupila odvjetnica Ana Čulo, bez prethodne najave, a u svojstvu opunomoćenika tužitelja. Članovi udruge, odnosno skupština zamolila je odvjetnicu Anu Čulo da napusti prostorije u kojima se odvija skupština jer skupštine nije javna. Unatoč navedenoj molbi, opunomoćenica je odbila napustiti prostorije održavanja skupštine, zbog čega je skupština donijela odluku da se tužitelj, skupa s još dva tadašnja člana, isključuje iz članstva tuženika. Nakon priopćenja odluka o isključenju tuženika, skupa s još dva tadašnja člana, opunomoćenica i isključeni članovi napustili su prostorije skupštine. Samim time, odluka skupštine tuženika koju tužitelj poništava je pravno ispravna i nema nedostataka na koje tužitelj upire, posebice jer ju je tužitelj s opunomoćenicom prihvatio. Nadalje, tužitelj se nije pridržavao obveza određenih u lovačkom društvu te je skupa s još dva člana, remetio normalan način funkcioniranja udruge. Zbog stvaranja negativne atmosfere koja onemogućava ostvarenja ciljeva udruge, odnosno lovačkog društva, Skupština tuženika donijela odluku o tužiteljevu isključenju iz članstva. Za odluku tužiteljeva isključenja iz udruge glasalo je 20 članova prisutnih Skupštini. Slijedom navedenog, a posebice poštujući načelo demokratskog

djelovanja tuženika i nejasnog usmjerenja na poništenje odluke, tužbeni zahtjev nije osnovan. Zbog navedenog tuženik predlaže da naslovljeni sud nakon provedenog postupka odbije tužitelja s tužbenim zahtjevom i naloži mu plaćanje troškova postupka.

3. U podnesku od 24. kolovoza 2026. tužitelj se očitovao na odgovor na tužbu tuženika te je naveo se da u cijelosti osporava njegove činjenične i pravne navode, ostajući kod tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva. Navodi odgovora na tužbu ne samo da ne dovode u pitanje osnovanost tužbenog zahtjeva, već sadržaj Statuta tuženika, dostavljene odluke o prestanku članstva i zapisnika Skupštine od 25. travnja 2026. potvrđuje da je postupak isključenja tužitelja proveden protivno vlastitim pravilima tuženika. Za predmetni spor od neposrednog je značenja članak 15. Statuta tuženika. Tom je odredbom izričito propisano da članstvo u Lovačkom društvu prestaje, između ostalog: „mjerom isključenja u Stegovnom postupku temeljem izrečene odluke sukladno stegovnim pravilima“. Dakle, sam Statut ne poznaje mogućnost da se člana jednostavno isključi iz Društva ad hoc odlukom Skupštine, bez prethodno provedenog stegovnog postupka. To je osobito važno u odnosu na tvrdnju tuženika iz odgovora na tužbu da je Skupština, kao najviše tijelo udruge, mogla neposredno odlučiti o isključenju tužitelja. Takav zaključak iz Statuta ne proizlazi. Članak 15. upravo suprotno određuje pravni put kojim jedino može doći do isključenja: mora postojati stegovni postupak i odluka donesena u tom postupku. Tuženik se u odgovoru poziva na položaj Skupštine kao najvišeg tijela Društva. Međutim, članak 20. Statuta precizno određuje njezinu nadležnost. Prema članku 20. točki 4. Statuta Skupština: „odlučuje o žalbama prestanka članstva u Društvu i odlukama Stegovnog vijeća u konačnom postupku“. Sadržaj te odredbe ne ostavlja dvojbu da Skupština nije tijelo koje u prvom stupnju pokreće i provodi postupak isključenja člana. Njezina je uloga u postupku prestanka članstva konačna odnosno drugostupanjska, nakon prethodnog odlučivanja drugih tijela određenih Statutom. Stoga je pravno pogrešan navod tuženika da činjenica što je Skupština najviše tijelo udruge omogućava Skupštini da preskoči sve prethodne faze stegovnog postupka i neposredno izrekne isključenje. Činjenica da je Skupština najviše tijelo ne znači da je istodobno prvostupanjsko stegovno tijelo. Upravo članak 20. Statuta takvu nadležnost razgraničava. Prema članku 29. točki 5. Statuta, Izvršni odbor odlučuje: „o prijemu novih članova Lovačkog društva i prestanku članstva u Društvu u prvom stupnju“. Dakle, čak i iz općih odredaba o prestanku članstva proizlazi da prvostupanjsko odlučivanje nije povjereno Skupštini. Time je dodatno isključena mogućnost tumačenja kakvo zastupa tuženik. Ako je riječ o prestanku članstva zbog stegovne mjere isključenja, tada se uz članak 29. moraju primijeniti i posebne odredbe Statuta koje uređuju stegovni postupak, a osobito članci 36. i 37. Najvažnija odredba za ovaj postupak jest članak 37. Statuta. Njime je izričito propisano: – prvostupanjsku odluku donosi Stegovno vijeće, – protiv te odluke dopušten je prigovor Izvršnom odboru, – odluka Stegovnog vijeća i Izvršnog odbora mora biti provedbena, – član nezadovoljan odlukom Izvršnog odbora može u pisanom obliku, u roku od 15 dana od primitka odluke, uložiti prigovor Skupštini, – odluka Skupštine je konačna. Dakle, Statut uspostavlja jasnu hijerarhiju: Stegovno vijeće → Izvršni odbor → Skupština. Skupština je posljednja, a ne prva instanca. U konkretnom slučaju tuženik nije dostavio: – prvostupanjsku odluku Stegovnog vijeća kojom bi tužitelju bila izrečena mjera isključenja, – prigovor tužitelja

protiv takve odluke, – odluku Izvršnog odbora donesenu povodom tog prigovora, – dokaz dostave te odluke tužitelju, – niti prigovor tužitelja Skupštini protiv odluke Izvršnog odbora. Umjesto toga, iz zapisnika proizlazi da je Skupština tijekom same sjednice neposredno uvrstila novu točku dnevnog reda o isključenju tužitelja i odmah glasovala o njegovu isključenju. Takav način postupanja nije moguće uskladiti s člankom 37. Statuta. Člankom 36. Statuta propisano je: da se stegovni postupak provodi hitno, da je stegovni postupak javan, pri čemu je predsjednik Stegovnog vijeća dužan tijekom javne rasprave brinuti o održavanju reda. Iz navedene odredbe proizlazi da Statut predviđa stvarni postupak pred Stegovnim vijećem – uključujući raspravu – a ne puko glasovanje članova Skupštine. U ovom postupku za sada nema dokaza da je protiv tužitelja održana javna rasprava pred Stegovnim vijećem na kojoj se odlučivalo o konkretnoj stegovnoj povredi i mogućoj mjeri isključenja. Ako tuženik tvrdi suprotno, dužan je dostaviti zapisnik i odluku tog postupka. Iz zapisnika Skupštine proizlazi tvrdnja da je protiv tužitelja i još dvojice članova ranije vođen stegovni postupak. Međutim, sama činjenica da je nekada ranije bio vođen stegovni postupak nije dovoljna. Za zakonitost odluke o isključenju potrebno je dokazati: 1. koji je konkretni stegovni postupak bio pravna osnova predmetnog isključenja, 2. koje je konkretno stegovno djelo tužitelju stavljeno na teret, 3. kada je postupak pokrenut, 4. koje ga je tijelo pokrenulo, 5. je li tužitelj uredno pozvan, 6. je li održana javna rasprava iz članka 36. Statuta, 7. koja je prvostupanjska odluka Stegovnog vijeća donesena, 8. koja je mjera izrečena, 9. je li tužitelj podnio prigovor Izvršnom odboru, 10. koju je odluku Izvršni odbor donio, 11. je li ta odluka dostavljena tužitelju, 12. je li tužitelj protiv nje podnio prigovor Skupštini. Bez takvih isprava ne postoji nikakav dokaz da je odluka Skupštine od 25. travnja 2026. predstavljala završni stupanj stegovnog postupka propisanog člankom 37. Statuta. Iz zapisnika sa Skupštine od 25. travnja 2026. proizlazi da je Skupština sazvana s unaprijed utvrđenim dnevnim redom. Taj dnevni red nije sadržavao odlučivanje o prigovoru tužitelja protiv odluke Izvršnog odbora, niti odlučivanje o njegovu isključenju. Tijekom sjednice najprije je otvoreno pitanje prisutnosti punomoćnice članova. Nakon toga dnevni red se dopunjuje pitanjem javnosti sjednice. Tek nakon što punomoćnica nije napustila prostoriju, zapisnik navodi da se pristupa ponovnoj nadopuni dnevnog reda – o isključenju Josipa Kvaternika, Darija Jagodića i Josipa Fridricha, nakon čega se neposredno provodi glasovanje. Takav slijed događaja teško je pomiriti s tezom da je Skupština odlučivala kao završna instanca u unaprijed provedenom stegovnom postupku. Da je Skupština doista odlučivala o prigovoru iz članka 37. Statuta, u zapisniku bi se moralo moći identificirati: – prvostupanjsku odluku, – odluku Izvršnog odbora, – prigovor člana, – te predmet o kojem Skupština odlučuje. Ništa od toga iz zapisnika ne proizlazi. Umjesto toga, zapisnik govori o neposrednom „isključenju iz rada Društva“ kao novoj točki koja je uvedena tijekom same sjednice. Tuženik posebno naglašava da je za isključenje glasovalo 20 članova. Broj glasova nije odlučan ako pitanje o kojem se glasuje nije došlo pred Skupštinu na način propisan Statutom. Statut ne propisuje: „član se isključuje ako za to glasa većina Skupštine“. Statut propisuje da članstvo prestaje mjerom isključenja u stegovnom postupku, a člankom 37. određuje konkretan slijed tijela koja o tome odlučuju. Demokratsko načelo na koje se poziva tuženik ne znači da većina može ukinuti procesna i članska prava manjine ili pojedinog

člana. Udruga je ovlaštena svojim Statutom autonomno urediti postupak isključenja, ali jednom kada ga je uredila, sama je tim pravilima vezana. Pozivanje tuženika na članak 16. Zakona o udrugama ne može dovesti do drukčijeg zaključka. Člankom 16. stavkom 1. Zakona o udrugama propisano je da članovi upravljaju udrugom neposredno ili putem svojih izabranih predstavnika u tijelima udruge na način propisan statutom. Dakle, zakon ne daje Skupštini ovlast da odlučuje mimo Statuta. Naprotiv, upravo članak 16. upravljanje udrugom podvrgava statutarnim pravilima. Nadalje, članak 18. Zakona o udrugama uređuje nadležnosti Skupštine i omogućuje joj odlučivanje o drugim pitanjima samo ako statutom za njih nije utvrđena nadležnost drugih tijela. U ovom slučaju Statut je nadležnost drugih tijela uredio izričito: Stegovno vijeće – prvostupanijska stegovna odluka, Izvršni odbor – odlučivanje o prigovoru, Skupština – konačno odlučivanje. Stoga se članak 16. Zakona o udrugama ne može koristiti za derogiranje članka 37. Statuta. Pisani akt broj 018-8-1-2026 od 8. svibnja 2026. navodi samo da je Skupština 25. travnja 2026. donijela odluku o isključenju tužitelja te da članstvo prestaje s 25. travnja 2026. U toj odluci: – nije navedeno koje je stegovno djelo tužitelj počinio, – nije navedena činjenična radnja koja mu se stavlja na teret, – nije navedena odredba Statuta koju je povrijedio, – nije navedena odluka Stegovnog vijeća, – nije navedena odluka Izvršnog odbora, – nije navedeno da se odlučuje o tužiteljevu prigovoru, – nije izloženo obrazloženje zbog kojeg se izriče najteža stegovna mjera. Umjesto toga, u pouci o pravnom lijeku samo se navodi da je „Odluka Skupštine konačna“. Konačnost odluke, međutim, ne znači i njezinu zakonitost. Konačnost iz članka 37. Statuta pretpostavlja da je do Skupštine prethodno proveden upravo onaj postupak koji čl. 37. uređuje. Tuženik navodi da je odluka ispravna „posebice jer ju je tužitelj s opunomoćenicom prihvatio“. Takav zaključak ne proizlazi iz zapisnika. Napuštanje prostorije nakon što je odluka već priopćena nije izjava o odricanju od članskih prava, nije odricanje od pravnog lijeka i nije priznanje zakonitosti odluke. Štoviše, tužitelj je nakon primitka pisane odluke postupio upravo suprotno. Dana 25. svibnja 2026. pisanim putem obratio se Skupštini tuženika, izrijeком ukazao da je prilikom donošenja odluke povrijeđen Statut, posebno pravila o isključenju člana, te zatražio da se nepravilnost otkloni i predmetna odluka stavi izvan snage. Stoga je tvrdnja o „prihvatanju“ odluke u izravnoj suprotnosti s pisanim postupanjem tužitelja neposredno nakon njezina primitka. Člankom 42. stavkom 2. Zakona o udrugama propisano je da član koji smatra da je udruga povrijedila Statut ili drugi opći akt može na to upozoriti statutom određeno tijelo odnosno Skupštinu ako drugo tijelo nije određeno i zahtijevati otklanjanje nepravilnosti. Tužitelj je upravo to učinio. Nakon što je 11. svibnja 2026. primio odluku broj 018-8-1-2026, dopisom od 25. svibnja 2026. upozorio je Skupštinu da su pri donošenju odluke povrijeđene statutarne odredbe o isključenju člana te izričito zahtijevao da se nepravilnost otkloni i odluka stavi izvan snage. Tuženik u odgovoru na tužbu ne tvrdi, niti dokazuje, da je navedeni zahtjev meritorno razmotrio i nepravilnosti otklonio. Sudska praksa Županijskog suda u Varaždinu u predmetu GŽ-269/2023-3 potvrđuje da se u postupku prema članku 42. Zakona o udrugama sudska kontrola upravo koncentrira na one statutarne nepravilnosti na koje je član prethodno upozorio udrugu. Tužitelj je u ovom slučaju upozorio upravo na temeljni razlog ove tužbe – neprovođenje postupka isključenja u skladu sa Statutom. Posebno je relevantna odluka Županijskog suda u Varaždinu GŽ-269/2023-3. I taj se

predmet odnosio na isključenje člana lovačkog društva. Iz navedene odluke proizlazi da je u tom društvu također postojao sustav u kojem je: – pokrenut stegovni postupak, – odluku donijelo Stegovno vijeće, – protiv odluke je odlučivao Izvršni odbor, – a konačno je odlučivala Skupština. Županijski sud u toj odluci polazi upravo od autonomije udruge da propiše svoja pravila, ali potom sud ispituje je li udruga ta vlastita pravila i Statut poštovala. To je činjenično vrlo blisko predmetnom slučaju, uz jednu odlučujuću razliku: u ovom predmetu tuženik za sada nije dokazao da su prethodne faze statutarno propisanog stegovnog postupka uopće provedene. Tuženik navodi da se tužitelj nije pridržavao obveza u Lovačkom društvu, da je remetio normalan rad te da je stvarao negativnu atmosferu koja onemogućava ostvarivanje ciljeva udruge. Navedene tvrdnje ne mogu naknadno zamijeniti stegovnu odluku. Nije navedeno: koje je konkretno ponašanje počinio tužitelj, kada, prema kome, koja odredba Statuta ili drugog akta je time povrijeđena, koje je stegovno djelo počinjeno, koji su dokazi o tome izvedeni, koja je odluka Stegovnog vijeća donesena. Razlozi za isključenje ne mogu se prvi put konstruirati u parničnom postupku. Sud ispituje zakonitost odluke koja je donesena 25. travnja 2026., a ne može naknadno umjesto tijela udruge utvrđivati stegovnu odgovornost tužitelja na temelju razloga koje sama pobijana odluka ne sadržava. Radi potpunog utvrđenja činjeničnog stanja tužitelj predlaže da sud naloži tuženiku dostaviti: 1. cjelokupan spis stegovnog postupka protiv Darija Jagodića koji je navodno prethodio isključenju 25. travnja 2026., 2. akt kojim je stegovni postupak pokrenut, 3. opis stegovne povrede, 4. poziv tužitelju na raspravu, 5. dokaz dostave poziva, 6. zapisnik javne rasprave pred Stegovnim vijećem, 7. prvostupanjsku odluku Stegovnog vijeća, 8. dokaz dostave te odluke tužitelju, 9. prigovor tužitelja Izvršnom odboru, 10. odluku Izvršnog odbora, 11. dokaz dostave odluke Izvršnog odbora, 12. prigovor tužitelja Skupštini, 13. poziv za Skupštinu od 25. travnja 2026. s dnevnim redom dostavljenim članovima, 14. dokaz kada je i na koji način dnevni red dostavljen članovima, 15. Poslovnik o radu Skupštine koji je bio na snazi 25. travnja 2026., 16. eventualni poseban Pravilnik o stegovnom postupku odnosno drugi akt na koji upućuje članak 15. Statuta. Nakon uvida u Statut više nema osnove za tvrdnju tuženika da je Skupština mogla neposredno isključiti tužitelja jednostavnim većinskim glasovanjem. Statut izričito propisuje: da članstvo prestaje mjerom isključenja u stegovnom postupku, da prvostupanjsku stegovnu odluku donosi Stegovno vijeće, da je protiv nje dopušten prigovor Izvršnom odboru, da se tek protiv odluke Izvršnog odbora podnosi prigovor Skupštini, te da je tek odluka Skupštine donesena u takvom postupku konačna. U konkretnom slučaju tuženik za sada nije dokazao postojanje niti jedne od prethodnih odluka koje bi morale prethoditi odlučivanju Skupštine. Naprotiv, iz vlastitog zapisnika tuženika proizlazi da pitanje isključenja tužitelja nije bilo u unaprijed utvrđenom dnevnom redu, nego je uneseno tijekom same sjednice, nakon spora u vezi s prisutnošću punomoćnice, nakon čega je odmah provedeno glasovanje. Takvim postupanjem tužitelju je oduzet cijeli sustav procesne zaštite koji mu jamči Statut tuženika. Slijedom svega navedenoga, tužitelj predlaže da sud nakon provedenog dokaznog postupka usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti i poništi Odluku o prestanku članstva broj 018-8-1-2026 od 8. svibnja 2026. te obveže tuženika na naknadu parničnog troška.

4. U dokaznom postupku izvršen je uvid u odluku o prestanku članstva u LD "Dilj" broj 018-8-1-2026 od 8. svibnja 2026. pročitana je Statut LD Dilj, Buk od 6. travnja 2024. i izvršen je uvid u odluku kojom se isključuje iz udruge broj 18-8-4-2026 od 25. kolovoza 2026. s povratnicom.
5. Nesporo je između stranaka da je tužitelj bio član Lovačkog društva "Dilj" Buk.
- 5.1. Nadalje nije sporno da je tuženik na skupštini lovačkog društva koja je održana 25. travnja 2026., a zapisnik o održanoj skupštini sačinjen je 27. travnja 2026. između ostalih odluka donio i odluku da se isključuju između ostalih članova lovačkog društva i tužitelj Dario Jagodić.
- 5.2. Nije sporno da je tužitelju odluka o isključenju odnosno o prestanku članstva u Lovačkom društvu "Dilj" koja je donesena na skupštini društva dostavljena i da ona nosi datum 8. svibnja 2026. a tužitelju ju je i primio.
6. Uvidom u dopis tuženika od 8. svibnja 2026. broj : 0108-8-1-2026 utvrđeno je da je tužitelj obaviješten da mu s danom 25. travnja 2026. prestaje članstvo jer je na redovnoj izvještajnoj skupštini Lovačkog društva "Dilj" donijeta odluka o njegovom isključenju i u tom dopisu navedeno je da je odluka skupštine konačna.
7. Tužitelj i tuženik predlagali su da se u dokaznom postupku saslušaju stranke u svrhu dokazivanja, zatim da se saslušaju svjedoci Josip Kvaternik, Josip Fridrich, Petar Crnjac, Milan Mitrović i Mladen Lončarević, a sud je te dokazne prijedlog odbio budući da između stranaka nije sporna činjenica da je tuženik na skupštini održanoj 25. travnja 2026. donio odluku o isključenju iz članstva tužitelja s danom 25. travnja 2026.
8. Tužitelj ovom tužbom traži poništenje odluke skupštine tuženika o prestanku članstva tužitelja od 8. svibnja 2025. kada je tuženik napisao obavijest tužitelju da je skupština tuženika istoga isključila iz članstva.
9. Prema odredbi članka 42. Zakona o udrugama članovi udruge sami nadziru rad udruge. Ako član udruge smatra da je udruga povrijedila statut ili drugi opći akt udruge, ovlašten je na to upozoriti statutom određeno tijelo udruge odnosno skupštinu ako statutom nije određeno nadležno tijelo te zahtijevati da se nepravilnosti otklone ako se upozorenje ne razmotri u roku od 30 dana od dana dostavljenog pisanog zahtjeva i po zahtjevu ne postupi odnosno ako se u tom roku ne sazove nadležno tijelo ili skupština i nepravilnosti ne otklone u daljnjem roku od 30 dana član može podnijeti tužbu općinskom sudu nadležnom prema sjedištu udruge radi zaštite svoji prava propisanim statutom udruge.
10. Prema Statutu tuženika i to prema članku 15. točka 4. članstvo u lovačkom društvu prestaje mjerom isključenja u stegovnom postupku temeljem izrečene odluke sukladno stegovnim pravilima. Člankom 20. Statuta tuženika određenu su ovlasti skupštine tuženika.
11. Iz članka 20. Statuta tuženika ne proizlazi da su ovlaštenja skupštine Lovačkog društva "Dilj" Buk i donošenje odluke o prestanku članstva članovima udruge.
12. Tuženik je na pripremnom ročištu odnosno ročištu glavne rasprave naveo da tužitelj nema pravni interes za vođenjem ove parnice jer je tuženik odlukom izvršnog odbora od 25. kolovoza 2026. isključen iz članstva tuženika.
13. Sud nalazi da tužitelj ima pravni interes voditi ovu parnicu bez obzira na činjenicu da je tuženik kasnijom odlukom isključio tužitelja iz članstva.

14. Ustav Republike Hrvatske temeljni je i najviši pravni akt jedne države i njime se uređuju osnove pravnog, političkog i gospodarskog sustava određene društvene zajednice, a ustavne odredbe razrađuju se odgovarajućim zakonima koje donosi zakonodavno tijelo na Ustavom propisan način i sadrži apstraktno, opće pravno pravilo. Svaki zakon je propis ali svaki propis ne mora biti zakon. Propis su i uredbe i podzakonski akti te sud nalazi i da je Statut tuženika pravni akt koji označava zbirku pravila o uređenju, ustrojstvu, ovlastima i načinu obavljanja poslova iz djelokruga te udruge, a postupanje suprotno tako propisanim pravilima je nezakonito postupanje.

15. Sud nalazi da je postupanje tuženika kada je na skupštini tuženika održanoj 25. travnja 2026. donio odluku o isključenju tužitelja iz članstva bilo protupravno jer je odluku o isključenju tužitelja donijelo tijelo tuženika koje za donošenje takve odluke nije ovlašteno.

16. Sud nalazi da je tako donesena odluka ništetna i da takva odluka nema nikakvog pravnog učinka i kao da nije niti donesena, a utvrđenje ništetnosti takve odluke je deklaratorne naravi.

17. Tužitelj je tužbenim zahtjevom zatražio od suda da poništi odluku skupštine tuženika o isključenju tužitelja iz članstva, a takvom zahtjevu sud nije mogao udovoljiti.

17.1. Naime, sud je našao da je odluka skupštine tuženika o isključenju tužitelja iz članstva ništetna i od njenog donošenja i da ne proizvodi nikakve pravne učinke.

17.2. Ukoliko bi sud donio odluku i poništenju odluke skupštine tuženika o isključenju tužitelja takva odluka bi proizvodila pravne učinke od dana donošenja takve presude pa je stoga zahtjev tužitelja radi poništenja neosnovan .

18. Stoga je sud tužbeni zahtjev tužitelja odbio i odlučio kao u izreci.

19. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14,70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25). Sud je kao osnovan priznao trošak tuženika za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eur, i za pristup na pripremno ročište odnosno ročište glavne rasprave održano 15. rujna 2026. u iznosu od 200,00 eur što iznosi 400,00 eur i PDV na taj iznos od 100,00

20. Zbog svega navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Požegi 18. rujna 2026.

S u d a c:

Ilka Leko

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 15 dana od dana objave presude, odnosno od primitka prijepisa presude u 3 istovjetna primjerka.

DNA

1. Odvjetničko društvo Hećimović i partneri d.o.o., Slavonski Brod, Ante Starčevića
40
2. Odvjetnik Bruno Damjanac, Požega

Broj zapisa: **9-3088d-52a7f**

Kontrolni broj: **0529a-15301-81ac7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Požegi** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.